

ODMEV

Strateški partner

IRENA FERLUGA

Nekdanji prvi mož NKBM Matjaž Kovačič je bil odločno proti strateškemu partnerju za NKBM: banka ga ne potrebuje, je zatrjeval ob vsaki priložnosti in tako tudi deloval: delna privatizacija konec leta 2007, ko je v času finančnega ministra Andreja Bajuka država prodala 49-odstotni delež in banki prinesla več kot 100.000 malih delničarjev, je šla na roko njegovemu konceptu razpršenega lastništva, lansko spomladansko dokapitalizacijo je želel podobno izpeljati, le da je investitorje iskal na trgih v tujini. Delnico NKBM je uspel uvrstiti na Varšavsko borzo, a se državi kot večinski lastnici ni uspel izmakniti, saj je ta z že močno skrčeno proračunsko malho uspela za nakup delnic zadnji trenutek prepričati nekaj podjetij v večinski državni lasti, potem ko so propadla prizadevanja nekdanjega finančnega ministra Franca Križaniča, da bi za NKBM našel strateškega partnerja.

Novi prvi človek Aleš Hauc do strateškega partnerja verjetno nima tako velikega odpora kot njegov predhodnik, saj je z vrha Pošte Slovenije vaju takega in drugačnega nadzora od zunaj. Do skupščine čez slab mesec tako ni pričakovati za in proti argumentov o (ne) zmanjšanju državnega vpliva v NKBM, ker je minister za finance Janez Šušteršič že nekajkrat dal vedeti, da država nima denarja niti za dokapitalizacijo NLB niti za NKBM. Strateški partner je tako vse bolj realna možnost tudi za

drugo največjo slovensko banko, le da je veliko vprašanje, kdo bi se lahko na hitro (do konca junija, ko je Evropska bančna agencija evropskim bankam naložila okrepitev najbolj kakovostnega kapitala na najmanj devet odstotkov) odločil za naložbo v banki, ki sta kapitalsko ranljivi pod pezo vse večjih odpisov in oslabitev. In kdo bi bil primeren za državo, da mu odstopi svoje mesto.

Težko bo v teh okoliščinah najti investitorja, ki ne bo postavljal neprijetnih pogojev o spremembah v upravljanju banke, jamstvih za slabe naložbe in ki bo sposoben strokovnega nadzora brez vplivov politike kratkoročnega dometa. Ob tem, da take prenove nista potrebni le prvi dve banki, ampak vsaj še Abanka in Gorenjska banka, ki sta do zdaj veljali za trdni in manj kontaminirani s političnim vplivom, so številke o minusih v bančnih bilancah grobo spodnesle zatrjevanje guvernerja Banke Slovenije Marka Kranjca v začetku krize, da je naš bančni sistem stabilen.

Težko bo najti investitorja, ki bo sposoben strokovnega nadzora brez vplivov politike kratkoročnega dometa